

Sanan ja runon tuoksua

Sanan ja runon tuoksua 1.12.2008

- Huutokuiskaus

PIMENEVÄ HÄMÄRÄ

Illan hämärään katsot.
Kasvosi viestivät levotonta
rauhaa.

Puiden katveessa
aurinko sulkee silmänsä.
Sametinpehmeä pimeä avautuu.

Voin nähdä enää
tumman hahmon siinä
missä istut
ja vain arvailta
mielesi maisemaa.
Hymyilen.
Sinua samoan,
valon väsyneessä varjossa.

© Auli Happonen

Evankeliumiteksti: 1. adventtisunnuntai, Kuninkaasi tulee nöyränä

(Kolmas vuosikerta): Luuk. 19: 28–40 (1938 käännös)

Ja tämän sanottuaan hän kulki edellä vaeltaen ylös Jerusalemiin. Ja tapahtui, kun hän tuli lähelle Beefagea ja Betaniaa, sille vuorelle, jota kutsutaan Öljymäeksi, että hän lähetti kaksi opetuslastaan sanoen: "Menkää edessä olevaan kylään, niin sinne tullessanne te löydätte sidottuna varsan, jonka selässä ei vielä yksikään ihminen ole istunut; päästäkää se ja tuokaa tänne. Ja jos joku kysyy teiltä: 'Miksi te sen päästätte?' niin sanokaa näin: 'Herra tarvitsee sitä.'" Ja lähetetyt menivät ja havaitsivat niin olevan, kuin hän oli heille sanonut. Ja heidän päästäessään varsaa sen omistajat sanoivat heille: "Miksi te päästätte varsan?" Niin he sanoivat: "Herra tarvitsee sitä". Ja he veivät sen Jeesuksen luo ja heittivät vaatteensa varsan selkään ja istuttivat Jeesuksen niiden päälle. Ja hänen kulkiessaan kansa levitti vaatteensa tielle. Ja kun hän jo oli lähellä, laskeutuen Öljymäen rinteelle, rupesi koko opetuslasten joukko iloiten kiittämään Jumalaa suurella äänellä kaikista voimallisista teoista, jotka he olivat nähneet, sanoen: "Siunattu olkoon hän, joka tulee, Kuningas Herran nimessä; rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa!" Ja muutamat fariseukset kansanjoukosta sanoivat hänelle: "Opettaja, nuhtelee opetuslapsiasi". Mutta hän vastasi ja sanoi: "Minä sanon teille: jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat."

Tässä evakeliumitekstissä Jeesus nostetaan varsan selkään opetuslasten vaatteiden päälle. Sellaisen varsan, jonka selässä yksikään ihminen ei ollut istunut. Tämä tietysti, jotta Sakarjan kirjoitus toteutuisi (Sak. 9:9-10). Tämä kirjoitusten kohta olikin yksi niistä, joka pani fariseukset nuhtelemaan opetuslapsia. Heidän kiitoksensa kun korotti Jeesuksen Messiaaksi, jota koko juutalainen kansa odotti. Siksi fariseukset pyysivät Jeesusta pitämään joukon kurissa. Oikeastaan kreikankielinen alkuteksti puhuu kansanpaljoudesta ("plethos"). Ilmeisesti evankeliumin kirjoittaja Luukas katsoo opetuslapsia tässä tilanteessa olleen runsaasti yli sen kahdentoista, jonka me yleensä laskemme Jeesuksen opetuslasten määräksi.

Mutta Jeesus ei totellut fariseuksia. Päinvastoin, Hän sanoi että kivet huutaisivat jos opetuslapset olisivat vaiti. Ei siis kovin nöyrää käytöstä Jeesukselta, vaikka Rauhanruhtinaaseen usein liitetäänkin nöyryys. Oliko Jeesus nöyrä ratsastaessaan vaatteiden peittämää tietä Jerusalemiin?

Uskovan tulee olla nöyrä. Niinhän sitä sanotaan. Jumala on nöyrien puolella ja ylpeitä vastaan. Niin onkin. Mutta väärä nöyryys tulee helposti taakaksi. Jos nöyryys hyväksyy synnin, se on väärää nöyryyttä. Jos nöyryydellä puolustellaan sitä, että ollaan hijaa Jeesuksesta, ettei kukaan vain loukkaantuisi, se on väärää nöyryyttä. Jos nöyryyden nimessä ollaan tarttumatta toimeen pahaa vastaan, se on väärää nöyryyttä. Jos nöyrä uskova ei hae hänelle kuuluvaa sosiaalista etuutta, se on väärää nöyryyttä. Jos nöyryys kieltää Jeesuksen, se vie turmioon. Katsotaanpa, mitä CD-perussanakirja sanoo nöyryydestä: "alustuvainen, tottelevainen, kuuliainen, taipuisa, alamainen; hartaan kunnioittava".

Ja sitten katsotaan toinen puoli, se, mitä DigiNovumin sanasto sanoo Jeesuksen nöyryydestä, jonka kreikan sanajuuri on praotes: "Kiinnostavin Ut:n merkitys on "lempeys" ja "sävyisyys", varsinkin sellaisten kohdalla, joiden vallassa on olla kova ja ankara. Ominaista tälle hyveelle on, että siinä yhdistyvät sopusointuisesti voima ja lempeys – voima joka ei koskaan ole hallitsematonta, ja lempeys joka eil ole heikkoa – siis lempeä lujuus ja luja lempeys." Raamatun kreikan kielen asiantuntija William Barclay on sanonut: "Kun meillä on praotes, me kohtelemme kaikkia ihmisiä ehdottoman tahdikkaasti, me osaamme nuhdella herättämättä katkeruutta, osaamme väitellä olematta suvaitsemattomia, pystymme kohtaamaan totuuden loukkaantumatta, osaamme vihastua tekemättä silti syntiä, ja me voimme olla ystävällisiä olematta silti heikkoja."

Jos siis vihastumme syntiin tekemättä syntiä vihastuessamme, olemme nöyriä Jeesuksen mielen mukaisesti. Jeesuskin vihastui hajoittaessaan rahanvaihtajien pöydät. Jos siis luotamme Raamattuun eikä tieteeseen niissä asioissa, joissa on ristiriitoja, olemme nöyriä. Jos Pyhä Henki avaa meille totuuden esimerkiksi Raamatun sanan kautta, ja totuus onkin aikaisemman käsityksemme vastainen, on nöyryyttä hyväksyä totuus loukkaantumatta. Yksi määritelmä nöyryydestä onkin, että nöyryys on totuudelle avointa mieltä. Nöyryyteen ei myöskään kuulu mielistely, vaan vahva ystävällisyys. Itse asiassa voisi sanoa, että nöyrä ihminen on saanut Pyhältä Hengeltä agape rakkautta niin paljon, että häneltä riittää sitä muillekin.

Nöyryys on lisäksi Pyhän Hengen hedelmä kuten agape-rakkauskin. Paavali kirjoittaa (Gal. 5:22): [Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen](#). Siis käyttäen sävyisyyttä käännöksenä tuolle "praotes" sanalle. Kuten armonlahjatkin, tulevat myös Hengen hedelmät Pyhältä Hengeltä. Ero on se, että armonlahjat ovat lahjoja, kuten sanakin ilmaisee, mutta Hengen hedelmät tulevat niille, jotka ovat antautuneet Jeesukselle. Armonlahjoja tiedetään uusienkin uskovien saaneen herätyksissä jopa vähän ikään kuin yllättäen jopa keskellä yötä, nuesta kirjaimellisesti herätettyinä, mutta Hengen hedelmien suhteen Pyhä Henki ikään kuin katsoo enemmän kohdetta – kuka saa ja kuka ei. Toisaalta joskus hyvin kasvatettu ihminen osoittaa samoja ominaisuuksia, jotka luetellaan Hengen hedelmiksi, vaikka ei olisi uskossakaan. Toisinaan ihminen, vaikkapa narsisti, pystyy näyttämään Hengen hedelmiä esimerkiksi käydessään seurakunnassa, mutta karkea totuus paljastuu kotona perheen piirissä.

Mikäli Hengen hedelmä on kotikutoinen, ei Pyhän Hengen antama, käy samalla tavalla kuin jos ihminen teeskentelisi osaavansa uida, mutta ei osaakaan: hetken voi hämätä katsojia, mutta sitten käy huonosti, sitä vajoaa pinnan alle. Lisäksi voi olla, että Hengen hedelmien näyttelyminen kasaa ihmiselle psyykkisiä paineita ja saa aikaan oireilua sitä kautta.

Tie todellisiin Hengen hedelmiin kulkee itselle kuolemisen kautta. Jeesus sanoo (Joh 12:25): ["Joka elämänsä rakastaa, kadottaa sen; mutta joka vihaa elämänsä tässä maailmassa, hän on säilyttävä sen"](#)

iankaikkiseen elämään.” Jeesus puhuu tässä myös siemenen kuolemista (Joh 12:24) ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos ei nisun jyvää putoa maahan ja kuole, niin se jää yksin; mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää.” Tässä vaiheessa voi ottaa omakseen kolmannen Jeesuksen sanan (Joh. 21:18) ”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: kun olit nuori, niin sinä vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdot; mutta kun vanhenet, niin sinä ojennat kätesi, ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et tahdo.” Itselleen kuoleminen johtaa itse asiassa siihen, että uskovasta tulee jälleen ihminen. Ei tarvitse enää näytellä eikä teeskennellä uskovaakaan eikä hengen hedelmiä. Voi olla aidosti nöyrä, praotes, ilman nöyristelyä tai tekeytymistä käyttäytymään jotenkin, mikä on itse asiassa ympäristön vaatimuksiin reagoitua.

Mutta suostuminen itselleen kuolemiseen vaatii lasten kaltaisuutta. Ja se taas vaatii nöyryyttä Jumalan edessä, kuten Jeesus sanoi, kun opetuslapset kysyivät kuka on suurin taivasten valtakunnassa (Matt. 18:2 -4): Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä ja sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan. Sentähden, joka nöyryy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa.” Tämä taas on nöyryyttä Jumalan edessä, sitä CD-perussanakirjan nöyryyttä: ”alustuvainen, tottelevainen, kuuliainen, taipuisa, alamainen; hartaan kunnioittava”.

Praotes on se nöyryys, jollainen Jeesus oli kun hän ratsasti aasinvarsalla Jerusalemiin ja jollaista me voimme rukoilla itsellemme ihmisten pariin. Lapsen nöyryys on se nöyryys, mitä me tarvitsemme Jumalan edessä esimerkiksi saadaksemme Pyhästä Hengeltä Hengen hedelmiä.

Rukoillaan. Pyhä Henki, jaa meille parhaita armonlahjoja ja Hengen hedelmiä. Viritä armonlahjat eläviksi palvelutehtäviä varten ja anna Hengen hedelmien valaista ympäristöä Jeesuksen koroittamiseksi ja kirkastamiseksi. Jeesus juutalaisen nimessä amen.

TUULEN KALTAINEN

Elämällä ei ole kiirettä.
Tuulikin on aina matkalla.

Silmissäni toivon pisarat.

Olisinpa minäkin tuulen kaltainen.
Osaisin hyväillä yksinäisiä kasvoja,
kaipaavia käsiä.

Koskettaa niitäkin,
jotka omistavat jo kaiken,
mutta kätkevät tyhjyytensä.

Taivaan linnut,
kasvit ja puut.
Metsissä loikkivat eläimet
ja ihmislapsen.

Kaikki saivat osansa rakkautta.
Sanojen ja ihon.

Tukesi sanan ja runon tuoksua työlle. Käytä alla olevaa tilisiirtoa.

Yhdistyksen talous pohjautuu vapaaehtoiseen antamiseen. Voit tukea tätä Jumalan valtakunnan työtä alla olevalla tilillepanokortilla. Pienikin tuki on todella tervetullutta. Jos voit tukea joka kuukausi, aina parempi. Ole siunattu antaessasi ja anna iloiten kun annat!

Kiitos lahjastasi t. evankelista-aviopari Auli Happonen ja Jaakob.
Lisätietoa palvelutyömme sivuilta www.sananjarunontuoksua.fi.

Saajan tilinumero	440520-275080	TILISIIRTO <small>Vain kotimaan maksuliikenteessä</small>		
Saaja	Aabrahamin pyhät lapset ry	<u>Viitenumerot:</u>	<u>Viesti:</u>	
Maksaja		Yleinen tuki	107	
		Jäsenmaksu	26	
Allekirjoitus	_____	Evankelointi	39	
		Matkat	42	
		TV-työ	55	
		Orpokoti	68	
		Lähetystyö	84	
		CD't, kirjat	97	
		Viite		
Tililtä nro		Eräpäivä		Euro